

Anonimizált változat

Fordítás

C-502/23 – 1

C-502/23. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. augusztus 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landgericht Düsseldorf (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. július 13.

Felperes:

MC

Alperes:

Iberia, Líneas Aéreas de España, SA Operadora Unipersonal

Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális bíróság, Németország)

Végzés

Az

MC, Gelsenkirchen, [omissis]

felperes,

[omissis]

és

az IBERIA, LINEAS AEREAS DE ESPAÑA, SOCIEDAD ANÓNIMA OPERADORA UNIPERSONAL, Frankfurt, [omissis]

alperes

[omissis] között folyamatban lévő
perben

a Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális bíróság, Németország)
huszonkettedik polgári tanácsa

2023. július 13-án

[omissis]

meghozta az alábbi végzést:

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

Az eljáró bíróság az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése alapján az uniós jog értelmezése céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1.

Úgy kell-e értelmezni a légi utasok jogairól szóló rendeletnek a 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és a 7. cikke (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy az az utas, aki nem pénzzel, hanem egy másik légitársaság által létrehozott törzsutasprogram keretében bónuszmérföldek felhasználásával vásárolt jegyet az üzemeltető légitársaság által üzemeltetett egyik járatra, a járat törlése esetén követelheti az üzemeltető légitársaságtól a viteldíj pénzben történő visszatérítését?

2.

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a viteldíjat, amelynek megtérítését az utas pénzben követelheti, ilyen esetekben a nyilvánosan elérhető díjszabás alapján kell-e kiszámítani, amelyen az üzemeltető légitársaság az adott törölt járatra kínált jegyet, vagy a felhasznált bónuszmérföldek (átlagos) értéke alapján?

I n d o k o l á s:

I.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapjául a következő tényállás szolgál:

A felperes jegyet vásárolt a British Airways légitársaságtól az alperes által 2022. március 15-én Düsseldorfból Madridon (Spanyolországon) keresztül Mexikóvárosba (Mexikóba) üzemeltetendő járatra (járatszámok: IB 3141 és IB 6405). Ezért a British Airways bónuszprogramjának 57 500 törzsutas mérföldjével, valamint 236,27 euró adót és illetéket fizetett.

A fent említett járat viteldíja a nyilvánosan elérhető díjszabás szerint 5342 euró, beleértve az adókat és illetékeket.

2

Az alperes törölte a járatot.

A felperes visszautasította a neki felajánlott átfoglalást, és 2023. március 16-án – 2023. március 24-i határidővel – az 5342,00 euró összegű viteldíj pénzbeli visszatérítését követelte az alperestől. Az alperes nem fizetett.

A felperes jelen perben azt kéri, hogy az eljáró bíróság

kötelezze az alperest 5342,00 euró [omissis] [valamint az ügyvédi költségek és a kamatok] megfizetésére.

Az alperes azt kéri, hogy az eljáró bíróság

utasítsa el a keresetet.

Az alperes úgy véli, hogy a felperes legfeljebb a bónuszmérföldek jóváírását követelheti, mivel a British Airways légitársaság bónuszmérföldjeinek felhasználásával, és nem pénzfizetéssel vásárolta meg a jegyet. Mivel az alperes nem tudja számára jóváírni neki a British Airways által biztosított bónuszmérföldeket, a felperesnek a visszatérítés iránt a British Airwayshez kellene fordulnia.

II.

A kereset sikere döntően a rendelkező részben felsorolt kérdésekre adott választól függ.

Nevezetesen:

1.

A felperes a légi utasok jogairól szóló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján 5342,00 euró összegű viteldíj-visszatérítés iránti igényt érvényesíthet az alperessel szemben, amennyiben a viteldíj pénzben történő visszafizetését követelheti, holott a repülőjegyet nem pénzfizetéssel, hanem bónuszmérföldek felhasználásával vásárolta meg.

A légi utasok jogairól szóló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében – mivel az alperes törölte a lefoglalt járatot, amelyre a felperesnek visszaigazolt foglalása volt – az alperesnek a felperes választása szerint hét napon belül vissza kell térítenie a jegy árát a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott módozatoknak megfelelően azon az áron, amelyen a jegyet megvásárolta.

a)

A felperes a jegyet csak részben – 236,27 euró adó és illeték összegében – vásárolta meg pénzfizetéssel, egyébként pedig a British Airways bónuszprogramjából származó 57 500 törzsutasmérföld felhasználásával.

A visszatérítéshez való jog jellegét és összegét a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szabályozza, amelyre a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése kifejezetten hivatkozik. A légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint a kártalanítás kifizetése készpénzben, elektronikus banki átutalással, banki átutalással vagy bankcsekkkel, illetve – az utas írásos beleegyezése esetén – utazási utalvánnyal és/vagy más szolgáltatásokkal történik. Eszerint kérdéses, hogy a felperes követelheti-e a felhasznált bónuszmérföldök ellenértékének euróban történő visszatérítését. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint erre igenlő választ kell adni.

Ezzel nem állhat szemben az a tény, hogy a felperes eredetileg nem pénzeszközök felhasználásával, hanem bónuszmérföldök felhasználásával vásárolta meg a jegyet. Az utazási utalványokkal és/vagy más szolgáltatásokkal történő visszatérítés, amely magában foglalja a bónuszmérföldök újbóli jóváírását is, a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikke (3) bekezdésének egyértelmű megfogalmazása szerint csak az utas írásbeli beleegyezése esetén történhet. Mivel itt nem áll rendelkezésre a felperes ilyen beleegyezése, a bónuszmérföldök ellenértékét pénzben kell visszatéríteni.

Ezzel szemben azt sem lehetne felhozni, hogy a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja, amely kifejezetten hivatkozik a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdésére, a jegy pénzzel történő kifizetésének szokásos esetén alapul, és figyelmen kívül hagyta a bónuszmérföldök felhasználásával vásárolt jegy árának a visszatérítését. A légi utasok jogairól szóló rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második mondata szerint ugyanis a légi utasok jogairól szóló rendeletet kifejezetten alkalmazni kell azokra az utasokra, akiknek jegyét egy légifuvarozó törzsutasprogramja vagy más kereskedelmi programja keretében adták ki. Ilyen programok például a British Airways által kínált, bónuszmérföldöket tartalmazó törzsutasprogramok. Ez arra enged következtetni, hogy a jogalkotó egyértelműen szem előtt tartotta a szóban forgó esetet, és mégis úgy döntött, hogy a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti visszatérítési módozatok keretében korlátozás nélkül hivatkozik a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése szerinti visszatérítési igényre, hogy elkerülje az utasok számára az ilyen esetekben felmerülő kellemetlenségeket.

Ebben az esetben különös figyelemmel kell lenni arra, hogy nem ritka – mint a jelen esetben is, ahol a British Airways törzsutasprogramjának bónuszmérföldjei az alperes járataira is felhasználhatók –, hogy a törzsutasprogram bónuszmérföldjei más, ugyanazon légiszövetséghez tartozó légitársaságok járataira szóló jegyek megvásárlására is felhasználhatók. Ezekben az esetekben az üzemeltető légitársaság egyáltalán nem vagy csak nagy nehézségek árán tudja

jóváírni a másik légitársaság által kiadott bónuszmérföldeket az utas mérföldszámláján. Annak érdekében, hogy az üzemeltető légitársaság ne tudja az utast ilyen esetekben a visszatérítésért a mérföldprogramot létrehozó légitársasághoz irányítani, az uniós jogalkotó ezért úgy döntött, hogy az utasnak ilyen esetekben is mindig pénzbeli visszatérítési jogot biztosít.

Ez összhangban van a légi utasok jogairól szóló rendelet azon céljával is, hogy magas szintű védelmet biztosítson az utasok számára a légi közlekedés során. Az Európai Unió Bírósága a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti kártalanításhoz való joggal kapcsolatban azt is kimondta, hogy a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdését tágan kell értelmezni az utasok magas szintű védelmének biztosítása érdekében (lásd: EUB, 2020. szeptember 3-i Delfly ítélet, C-356/19 [omissis]: Az utas euró helyett nemzeti pénznemben követelheti a kártalanítás kifizetését).

Ezen túlmenően az üzemeltető légitársaság a légi utasok jogairól szóló rendelet 13. cikkével összhangban a bónuszmérföldeket kibocsátó másik légitársaságtól kártérítést kérhet.

b)

A felperes követelésének összege 5342,00 euró. Ez megfelel annak a nyilvánosan elérhető díjszabás szerinti viteldíjnak, amelyen az alperes a szóban forgó járatra értékesít jegyeket. Ezért vitathatatlan, hogy a felperesnek 5342,00 euró összeget kellene fizetnie, ha a jegyet csak pénzzel foglalná le. Az eljáró bírósági tanács helyénvalónak tartja, hogy a bónuszmérföldek értékét erre a hipotetikus vételárra alapozza. Igaz ugyanakkor, hogy a bónuszmérföldeknek is van egy bizonyos (átlagos) értéke, amit szintén figyelembe lehetne venni. A felhasznált bónuszmérföldek értéke azonban jelentősen eltér attól függően, hogy milyen járatokra használják fel a mérföldeket. Attól függően, hogy az utas milyen járatot foglal a mérföldek felhasználásával, a mérföldek felhasználása néha kedvezőbb, néha pedig kedvezőtlenebb lehet az utasok számára: a hosszú távú járatokon a magas költségű járatok mérföldértéke általában magasabb, mint az egyszerű rövid és középtávú járatoké. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint azonban gyakorlatilag nem lenne kezelhető és az utas számára sem lenne észszerű, ha itt a bónuszmérföldek egyfajta „átlagértékét” akarnák meghatározni, adott esetben az utas korábbi repülési magatartása vagy egy átlagos bónuszmérföld-ügyfél magatartása alapján. Az utas számára ezért a bónuszmérföldek beváltáskori értéke teljesen átláthatatlan. Alapesetben nincs ráhatása a légitársaság megfelelő számításaira és a légitársaságnak az azonos légiszövetséghez tartozó más légitársaságokkal kötött megállapodásaira a bónuszmérföldek elfogadásáról a járatfoglalás során.

A felperes előadta, hogy a mérföldeket rendszeresen nagyon magas árú járatokra használja fel.

A szóban forgó, 2023. március 15-én Düsseldorfból Madridon keresztül Mexikóvárosba tartó járat lefoglalásakor az 57 500 bónuszmérföld felhasználásával történő foglalással a felhasznált bónuszmérföldek értékét az eljáró bírósági tanács véleménye szerint a nyilvánosan elérhető viteldíj, azaz 5342,00 euró összegben kellett megállapítani. A járat utólagos törlése már nem foszthatja meg a felperest ettől az előnytől. Ha a légitársaság az ügyfélhűség és a marketing érdekében megfelelő bónuszmérföldprogramokat hoz létre, és az utas ezeket a mérföldeket járatfoglalásra használja fel, akkor a légitársaságnak – ha törli a szóban forgó járatot – el kell fogadnia, hogy a nyilvánosan elérhető díjszabás szerinti viteldíjat kell megfizetnie, különösen azért, mert a bónuszprogram mögött álló számítás teljesen átláthatatlan és az utas számára teljesen áttekinthetetlen.

c)

A légi utasok jogairól szóló rendelet értelmezése a fent felvetett kérdések tekintetében nem olyan egyértelmű, hogy a légi utasok jogairól szóló rendelet szövegéből és az Európai Unió Bíróságának korábbi ítélezési gyakorlatából kétséget kizáróan levezethető lenne a helyes értelmezési eredmény. [omissis]